

Ordføreren (Bajer): Da dette Lovforslag den 9de December forrige Aar var til første Behandling her i Tinget, udtalte jeg det Haab, at det var sidste Gang, jeg her i denne Sal udtalte mig om Indfødsret, men da det høje Ting ikke des mindre uagtet mit Ønske har valgt mig til Medlem af Udvalget, ser jeg deri en Tilfendegivelse af, at de samme Synspunkter, for hvilke jeg i en Række af Aar har været Talsmand, fremdeles have Tingets Billigelse. — Der er i øvrigt ikke meget at bemærke ved dette Lovforslag. Der er to af disse Synspunkter, som komme frem ved denne Lejlighed, og dem skal jeg ganske kort berøre. Det ene gælder Spørgsmaalet om det uafbrudte Ophold, der kræves af dem, der søge Indfødsret. Med Hensyn til dette har Folketinget ingen Sunde bundet sig til noget bestemt Aaremaal og har ikke opstillet nogen Regel, men ladet det afhænge af et frit Skøn i hvert enkelt Tilfælde, saaledes at det ene kunde høde paa det andet. Hvad angaar Indfødsret til Børn, da har man i Almindelighed ikke villet give denne Ret, før Børnene være komne til Stels Aar og Alder, men ogsaa i den Henseende har der været gjort Undtagelser, og man mener, at tilstrækkelige Grunde til at gøre Undtagelser foreligger med Hensyn til de Børn, der ere opførte i dette Lovforslag. Der var i forrige Samling indkommet til Tinget og henvist til Udvalget to Andragender. Disse to Andragender bleve henviste til den højtærede Indenrigsminister, men da Andragerne ikke senere have søgt om Indfødsret, har der ikke været videre ved denne Sag at gøre. I den Anledning udtaler Udvalget nu det Haab, at den ærede Minister vil imødekomme Andragerne, hvis de senere skulde blive fornyede, forudsat at Andragerne ere mindst lige saa værdige til Indfødsret som ved Henvisningens Vedtagelse, idet man ønsker at flaa fast en Gang for alle, at det ikke er nødvendigt, at Andrageren straks søger om Indfødsret, hvis han fremdeles ønsker den, men at der ogsaa kan gaa et eller flere Aar. Udvalget haaber, at den ærede Minister vil bekræfte, at han i den Henseende er enig med Udvalget, i saa Fald vil det være lettere for Fremtiden, naar en saadan Andrager søger, da Dokumenterne jo have paa rede Haand, saa Andrageren ikke behøver synderlig

andet end at henvise til den Beslutning, som i sin Tid har fundet Sted i Folketinget. Dermed skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme uden Ændringer.

Indenrigsministeren (Søgersleb):

Jeg kan indskrænke mig til en enkelt Bemærkning over for det, den ærede Ordfører anførte, og den skal da gaa ud paa, at jeg erkender, at den Henvisning, der er flet, af Andragender fra Folketinget til Ministeren, beholder sin Betydning ogsaa ud over det enkelte Aar, i hvilket Henvisningen er flet. Dermed tror jeg, at den ærede Ordførers Spørgsmaal er tilstrækkelig besvaret.

Da ingen yderligere begærede Ordet, vare Forhandlingerne sluttede.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C. Sp. 19—38) og

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3dje Behandling indkaldtes til Onsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et nyt Departement under Indenrigsministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3685 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Korsgaard: Det Forslag, som her foreligger, er, som maaste ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, pillet ud af Stansloven. Det var Meningen i Udvalget, en Mening, som jeg ogsaa tror, deles af